

क्षारद

क्षारसि

क्षि

इति हारीते प्रथमस्थाने ६ अध्याये ॥ धूर्तः ।
 नवयाम् । (यथा, रामायणे ॥ २ ॥ ७३ ॥ ३ ।
 “दुःखे मे दुःखमकरोरुणो क्षारमिवाददाः ।
 राजानं प्रेतभावस्थं हत्वा रामश्च तापसम्” ॥)
 काचः । भस्म । इति मेदिनी । गुडः इति हेम-
 चन्द्रः ॥ टङ्गणः । (अस्य पर्याया यथा,—
 “सौभाग्यं टङ्गणं क्षारो धातुमावकमुच्यते” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 सर्जिच्छारः । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
 क्षारविशेषगुणाः ।
 “यथाश्रधवपृतीककरञ्जपाटलादिजः ।
 क्षारास्तु पाचनाः सर्वे रक्तपित्तकराः सराः ।
 गुल्माशः क्रिमिपुंस्रन्नाः शर्कराश्रारिनाशनाः” ॥
 इति राजवल्लभः । (क्षारसामान्यगुणा यथा,—
 “क्षारः सर्वेषु परमं तीक्ष्णोष्णः क्रिमिजिह्वुषुः ।
 पित्ताग्दूषकः पाकी ष्वेद्यहृद्यो विदारणः ।
 अपथ्यः कटुभावय्याक्षुकौजः केशचक्षुषाम्” ॥
 इति सूत्रस्थाने षष्ठेऽध्याये वामदेनोक्तम् ॥)
 क्षारकः, पुं, (क्षरतीति । क्षर् + एवञ् ।) अचिर-
 ज्ञानपत्रम् । तत्पर्यायः । जालकम् २ । इत्यमरः ।
 जालि इति भाषा । पक्षिमत्स्यादिपिटकम् ।
 खाँचा इति भाषा । इति मेदिनी । रजकः ।
 इति शब्दमाणा । (क्षार्थं कन् । क्षारः । यथा,
 सुश्रुते ।
 “तन्मालती क्षारकसैन्यवायुतं
 सदाञ्जनं स्यात्त्रिभिरुपै रागिणि” ॥)
 क्षारतैजः, स्त्री, (क्षारयुतं क्षाराख्यं वा तैजम् ॥) पक्व-
 तैजविशेषः । यथा,—
 “सुक्कमूलकशुण्ठीनां क्षारो हिङ्गुलनागरम् ।
 शतपुष्पा यथा कुष्ठं दाव शिशु रसाञ्जनम् ॥
 सौवर्चनं यवक्षारं सामुद्रं सैन्यवन्तथा ।
 सुजयशि विडं सुलं मधु शुक्लं चतुर्गुणम् ॥
 मातुलुङ्गरसश्चैव कदलीरसमेव च ।
 तैजमेभिर्विपक्तयं कर्णशुभापहं परम् ॥
 बाधित्यं कर्णनादश्च पूयखावश्च दावकः ।
 परबादस्य तैजस्य क्लमयः कर्णयोः खिलाः ॥
 क्षिप्रं विनाशमायान्ति शशाङ्कहतशेखर ! ।
 क्षारतैजमिदं श्रेष्ठं मुखदन्तामयापहम्” ॥
 इति गण्डे १८८ अध्यायः ॥
 क्षारत्रयं, स्त्री, (क्षाराणां त्रयम् ॥) त्रिविधक्षारः ।
 तद्यथा, राजनिर्घण्टे ।
 “सर्जिकश्च यवक्षारं टङ्गणक्षारमेव च ।
 क्षारत्रयश्च त्रिक्षारं क्षारत्रितयमेव च” ॥
 (“सर्जिका यावशुकश्च क्षारद्वयमुदाहृतम् ।
 टङ्गणेन यतं तन् क्षारत्रयमुदीरितम् ।
 मिनितन्तुङ्गुणद्विजेषोश्च गुल्महृत् परम्” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 क्षारदणा, स्त्री, (क्षारो दलेषु पत्रेषु अस्याः । क्षुद्र-
 वास्तुकशाकविशेषः ॥) चिल्ली । इति राजनिर्घण्टः ।
 (चिल्लीशब्देऽस्या विवृतिर्जातया ॥)
 क्षारदशकं, स्त्री, (दशविधाः क्षाराः अत्र । कप-
 क्षाराणां दशकमित्येके ॥) दशविधक्षारः । यथा,—

“शिशुमूलकपलाशचुक्रिका-
 चिचकारकसनिम्बसम्भवेः ।
 इक्षुशैखरिकमोचिकोद्भूतैः
 क्षारपूर्वदशकं प्रकीर्तितम्” ॥
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्षारद्रुः, पुं, (क्षारप्रधानको द्रुमः ॥) घण्टापाटलि-
 वृक्षः । इति रत्नमाणा । (घण्टापाटलिशब्दे-
 ऽस्य गुणाः पर्यायाश्च ज्ञातयाः ॥)
 क्षारपत्रः, पुं, (क्षारः पत्रेषु यस्य ॥) वास्तुकः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्याया यथा,—
 “वास्तुकं वास्तुकश्च स्यात् क्षारपत्रश्च शाकराट्” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) गुणा-
 श्चास्य वास्तुकशब्दे ज्ञातयाः ॥)
 क्षारपत्रकः, पुं, (क्षारपत्र + स्वार्थं कन् कप् वा ॥)
 वास्तुकः । इति हेमचन्द्रः ॥
 क्षारभूमिः, पुं, (क्षारोत्पादनक्षमा भूमिः ॥) लवण-
 मृत्तिकदेशः । यथा,—
 “जीवनं जीवनं हन्ति प्रायान् हन्ति समीरणः ।
 किमाश्चर्यं क्षारभूमौ प्रायदा यमदृत्तिका” ॥
 इत्युद्भूतः ॥ (क्षारस्य भूमिः स्थानम् ॥) लवण-
 भूत्यां स्त्री ॥
 क्षारमध्यः, पुं, (क्षारो मध्येऽस्य ॥) अपामार्गः । इति
 रत्नमाणा । (अपामार्गशब्दे ऽस्य गुणादयो
 व्याख्याताः ॥)
 क्षारमृत्तिका, स्त्री, (क्षारयुक्ता मृत्तिका ॥) लवण-
 मृत्तिका । तत्पर्यायः । ऊषः २ । इत्यमरः ॥ उषः
 ३ । इति शब्दरत्नावली ॥
 क्षारवृक्षः, पुं, (क्षारप्रधानको वृक्षः ॥) मुष्ककः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्षारश्रेष्ठः, स्त्री, (क्षारेषु श्रेष्ठम् ॥) वक्षक्षारम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्षारश्रेष्ठः, पुं, (क्षारः श्रेष्ठोऽत्र ॥) पलाशः । मुष्ककः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य पर्याया यथा ।
 “पलाशः किङ्कनः पर्णो यज्ञियो रक्तपुष्पकः ।
 क्षारश्रेष्ठो वातहरो ब्रह्मवृक्षः समिहरः” ॥
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 क्षारषट्कं, स्त्री, (क्षाराणां षट्कम् ॥) षड्विध-
 क्षारः । यथा,—
 “धारापामार्गकुटजनाङ्गुलीतिलमुष्ककैः ।
 क्षारैरैतैस्तु मिनितैः क्षारषट्कादयो गणाः” ॥
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्षारसिन्धुः, पुं, (क्षारैर्युक्तः क्षारप्रधानः सिन्धुर्वा ॥)
 लवणसमृद्धः । स तु जम्बूद्वीपस्य दक्षिणे शाक-
 द्वीपस्य उत्तरे वर्तते । यथा,—
 “धुमेरुं क्षारसिन्धोवदकस्यं
 जम्बूद्वीपं प्राञ्जराचार्यवर्ष्यः ।
 अर्द्धेऽन्यस्मिन् द्वीपषट्कस्य यास्ये
 क्षारक्षीराद्यन्धुधीर्गं निवेशः ॥
 शाकं ततः शाल्मलमत्र कौशं
 कौचश्च गोमेदकपुष्करे च ।
 दयोर्दयोरन्तरमेकमेकं
 समुद्रयोर्द्वीपमुदाहरन्ति” ॥

इति सिद्धान्तशिरोमणौ गोलाध्यायः ॥
 क्षारमेककः, पुं, (क्षाराणां मेकः संघः । ततः स्वार्थे-
 कन् ॥) सर्वक्षारः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 क्षाराब्जं, स्त्री, (क्षारेषु अब्जं निर्मलम् । समुद्र-
 ज्ञातलवणस्य खच्छतया तथोक्तम् ॥) सामुद्रलव-
 णम् । इति हारावली ॥ (सामुद्रलवणशब्दे ऽस्य
 गुणादिकं ज्ञेयम् ॥)
 क्षाराष्टकं, स्त्री, (क्षाराणां अष्टकम् ॥) अष्टप्रकार-
 क्षारः । तद्यथा,—
 “पलाशवक्षिशिखरिचिचकार्तिलनालजाः ।
 यवजः सर्जिका चैति क्षाराष्टकमुदाहृतम् ॥
 क्षारो एतेऽग्निना तुल्या गुल्मशूलहृता भ्रशम्” ॥
 इति भावप्रकाशः ॥
 क्षारिका, स्त्री, (क्षर् + एवञ् + टाप् च । अत
 इत्यम् ॥) क्षुधा । इति हारावली ॥
 क्षारितः, चि, (क्षर् + शिच् + कर्मणि क्तः ॥) अ-
 भिशक्तः । अपवादयस्तः । इत्यमरः । (यथा,
 महाभारते २ । युधिष्ठिरनारदसंवादे । ५ ।
 १०५ ।
 “क्षिद्यार्थो विमुहात्मा क्षारितश्चौरकर्मणि ।
 अष्टशस्त्रनुश्लेनं नोभादध्यते शुचिः” ॥)
 खावितः । क्षारः । इति मेदिनी ॥
 क्षारोदः, पुं, (क्षारं उदकं यस्मिन् । क्षार उदके
 यस्य वा । उत्तरपदस्य चेत्युदकस्य उदादेशः ॥)
 लवणसमुद्रः । यथा, “क्षारोदेक्षुरोद-सुरोद-
 द्रतोद-क्षीरोद-दधिमखोद-सुडोदाः सप्तजनधयः ।
 सप्तद्वीपपरिखा इवाभ्यन्तरद्वीपसमाना एकैकप्रयेन
 यथानुपूर्वं सप्तस्वपि वह्निर्द्विषु पृथक् परित
 उपकल्पिताः” ॥ इति श्रीभागवते ६ स्कन्धे १ अः ॥
 क्षालनं, स्त्री, (क्षल + शिच् + भावे ल्युट् ॥) प्रक्षा-
 लनम् । धौतकरणं यथा,—
 “स्त्रीशूद्रौ वाथ गित्याम्भःक्षालनाश्च करौष्ठयोः” ॥
 इति ब्रह्मपुराणम् । इत्याह्निकाक्षारतत्त्वम् ॥
 (यथा च, मार्कण्डेयपुराणे ॥ १६ ॥ १६ ।
 “श्लेष्मन्प्रपुरीशाष्टकप्रवाहक्षालनेन च ।
 रहश्चैवोपचारेण प्रियसम्भाषणेन च” ॥)
 क्षालितं, चि, (क्षल + शिच् + क्तः ॥) क्षतप्रक्षालनम् ।
 तत्पर्यायः निर्गोक्तम् २ श्लेषितम् ३ मृष्टम् ४
 धौतम् ५ । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, माघे ।
 १० । १४ ।
 “अपसन्नमपराञ्जिर पथ्यो
 कोपदीपमुररीक्षतधैर्यम् ।
 क्षालितम् श्रमितम् बधूना-
 न्द्रावितम् हृदयम्भुधारैः” ॥)
 क्षि, स्वयैश्वर्ययोः । इति कविकल्पद्रुमः । (भां-परं-
 सक्तं, ऐश्वर्यं—अक्तं-अनिट् ॥) क्षवति पापम् ।
 इति दुर्गादासः ॥
 क्षि, न ग ष हिंसायाम् । इति कविकल्पद्रुमः । (खां-
 ज्ञां च-परं-सक्तं-अनिट् ॥) न, क्षिणोति । ग,
 क्षिणाति । ष, क्षिशा । (यथा, शान्तिशतके ५ ।
 “धन्यानां गिरिकन्दरोदरभुवि ज्योतिः परं
 ध्यायतामागन्दाञ्जनं पिबन्ति श्रुजना निःश्वमइ